

13. nedeľa C 2022

AI Už dlho nepršalo, v jednej dedine vysychali studne, a predsa si istý občan naplnil bazén vo svojej záhrade až po okraj pitnou vodou z obecného vodovodu. Argumentoval tým, že za vodu platí, takže je to jeho majetok a môže si s ním robiť, čo chce. Koniec koncov, s tým, za čo zaplatí, môže voľne disponovať. Myslel si, že si kúpil slobodu mať vodu. Niet divu, že občania, ktorým voda z vodovodu netiekla, sa slobodne rozhodli vypustiť mužovi bazén.

KE Dnes nám svätý Pavol v liste Galaťanom pripomína: „Lebo vy ste povolani pre slobodu, bratia, len nedávajte slobodu za príležitosť telu, ale navzájom si slúžte v láske!“

DI Ako teda môžeme správne ako kresťania pochopiť slobodu a čo je jej základom? Najlepšie to vysvetľuje sám Ježiš, keď nám hovorí toto: "Poznáte pravdu a pravda vás oslobodí" (Jn 8, 32); Ježiš sa predstavuje ako táto pravda, keď hovorí: "Ja som cesta, pravda a život" (Jn 14, 6). A zároveň zdôrazňuje, že sa preto narodil a že prišiel na svet, aby vydal svedectvo o pravde (Jn 18, 37).

PAR Čo je cieľom slobody? Sloboda človeka nespočíva v tom, že je slobodný "od" Boha a jeho plánu spásy, ale v tom, že je slobodný "pre" Boží plán a pre spásu. Človek je slobodný, keď napodobňuje Ježiša a koná podľa jeho príkladu.

Učenie Cirkvi v *KKC 1731* je jasné: „Sloboda je sila v človeku, ktorá mu umožňuje rásť a dozrievať v pravde a dobre. Sloboda dosahuje svoju dokonalosť, keď je zameraná na Boha, ktorý je našou blaženosťou.“

Pridám citát Jána Pavla II. z jeho encykliky *Redemptor Hominis* 21: "V našej dobe sa ľudia niekedy mylne domnievajú, že sloboda je cieľom sama osebe, že každý človek je slobodný len vtedy, ak ju používa podľa svojej vôle, a že život jednotlivcov i celých spoločností musí nevyhnutne smerovať k tomuto cieľu. V skutočnosti je však sloboda veľkým darom len vtedy, ak ju dokážeme vedome využívať na všetko, čo je skutočne dobré. Kristus nás učí, že najlepším prejavom slobody je láska, ktorá sa prejavuje v dávaní seba samého a v službe druhým."

Jacques Philippe v knihe *Vnútoraná sloboda* píše: „Pojem slobody sa môže javiť ako jedinečný styčný bod modernej kultúry a kresťanstva. Kultúra novej doby je už po niekoľko storočí poznačená mocnou

túžbou po slobode. Pritom vieme, ako všelijako sa môže pojem slobody chápať a viesť k poblúdeniam, ktoré doviedli až k desivej choromyseľnosti a spôsobili smrť miliónom ľudí. Zdá sa, že v morálnej oblasti jedinou hodnotou, o ktorej na začiatku tretieho tisícročia panuje aká-taká jednomyseľnosť, je hodnota slobody: všetci viac-menej uznávajú, že rešpektovanie slobody druhého zostáva základnou etickou normou. Je to zaiste skôr teoretické než reálne (západný liberalizmus je svojím spôsobom čoraz väčšmi totalitárny), ba dokonca ide azda len o obyčajný, bazálny egoizmus, ku ktorému dospel moderný človek, pre ktorého rešpektovanie slobody každého človeka nie je ani tak uznaním etického nároku, ako požiadavkou individualizmu: nech nikto nezasahuje a nebráni mi robiť, čo sa mi zachce! Pre moderného človeka byť slobodný znamená často možnosť zbaviť sa každého nátlaku a každej autority: „Ani Boha, ani pána!“ Pre kresťanstvo, naopak, slobodu možno nájsť iba v podriadenosti sa Bohu, v poslušnosti viery. Pravá sloboda nie je výdobytkom človeka, ale predovšetkým nezištným Božím darom a ovocím Ducha Svätého, prijatým v tej miere, v akej uznávame závislosť lásky voči nášmu Stvoriteľovi a Spasiteľovi.“

MY Spomínam si na jednu matku. Povedala mi, že jej syn rád hral futbal. Futbal si zamiloval natoľko, že sa stal takpovediac jeho idolom. Škola začala trpieť, známky šli dole vodou, povinnosti doma v rodine začali trpieť len kvôli futbalu. Všetko sa točilo okolo futbalu, takmer každé rozhodnutie. Keď to už bolo príliš, rodičia sa rozhodli zakázať chlapcovi hrať futbal. Syn začal nenávidieť svojich rodičov.

Dokončil strednú a vysokú školu a stal sa právnikom. Ale rany z detstva zostali. Až jedného dňa navštívil svojich rodičov a povedal im: "Tak veľmi som vás nenávidel, že ste mi nedovolili hrať futbal. Teraz som si však uvedomil, že ste mali pravdu. Futbal by ma živil len na krátky čas a nebolo isté, že mi v živote prinesie niečo dobré. Tým, že som sa stal právnikom, mám v rukách chlieb a vidím múdrosť vášho ťažkého rozhodnutia. Rodičia, ďakujem vám a ospravedlňujem sa za čas, ktorý som strávil prejavovaním nenávisťi.“

Myslím, že si vieme predstaviť emócie otca aj matky.

ADE Skúsme si z dnešného Božieho slova odniesť to, že len sloboda postavená na pravde a najvyššom dobre nám môže priniesť spokojnosť v živote. Amen.